

nuværende refusion på 50 pct. forhøjet til 60 pct. ved ydelse af refusion på 20 pct. ud over den refusion på 40 pct., der ydes ved nettoafgifts- eller nettotilskudsberegningen.

Til § 1, pkt. 14.

Som kompensation for apotekernes udgifter til rabat og inkasso, indeholder den nuværende § 47 bestemmelse om, at et beløb svarende til 3 gange de nævnte udgifter fratrækkes omsætningen, forinden omsætningsafgift beregnes. Da der ved forslaget indføres progression ved beregning af omsætningsafgiften, ville en bevarelse af denne bestemmelse betyde, at de store apoteker fik væsentlig større afgiftslempelser på grund af stor rabat og inkasso end de mindre apoteker. Det foreslås derfor, at tilskuddet til rabat og inkasso holdes uden for omsætningsafgiftsberegningen. Da man endvidere finder, at tilskuddet kun bør gives til de apoteker, der har ekstraordinært store udgifter til rabat og inkasso, foreslås det, at tilskuddet kun ydes til apoteker, hvor udgifterne i forhold til omsætningen er højere end gennemsnittet, forhøjet med det halve. Tilskuddet foreslås fastsat til 30 pct. Da nettoafgift eller -tilskud efter nærværende forslag altid andrager 40 pct., vil et tilskud som det foreslåede på 30 pct. bevirke, at apoteker i alle tilfælde vil modtage i alt 70 pct. refusion af den del af rabat- og inkassoudgifterne, der overstiger den nævnte grænse.

Efter de nugældende bestemmelser om huslejetilskud i § 50, stk. 1, ydes der tilskud med halvdelen af den del af huslejen, der i forhold til omsætningens størrelse overstiger det gennemsnitlige. Da huslejetilskuddet tillægges det nettoafgiftspligtige beløb, inden nettoafgiften beregnes, jfr. § 48, stk. 1, vil det sige, at apoteker, der svarer nettoafgift, vil kunne få refunderet op til i alt 75 pct. af den del af huslejen, der ligger ud over det gennemsnitlige, afhængig af, med hvilken procent der svares nettoafgift. Apoteker, der ikke svarer nettoafgift, får refunderet halvdelen af de omhandlede huslejeudgifter. I forslaget foreslås huslejererefusionen beregnet efter samme regler som refusionen til rabat- og inkassoudgifter, således at der kun ydes refusion til apoteker, hvis husleje i forhold til omsætningen er højere end gennemsnittet, forhøjet med det halve, og således at refusionen fastsættes til 30 pct. Et tilskud af denne størrelse vil bevirke, at apotekerne i alle tilfælde vil få refunderet i alt 70 pct. af den del af huslejen, der overstiger den nævnte grænse.

Til § 1, pkt. 15.

Regler om afrunding af omsætningsbeløb m. v. ved beregning af afgift, tilskud og refusion findes i

apotekerlovens § 52. Da det ikke kan anses for nødvendigt, at der i selve loven optages bestemmelser herom af så detaljeret og teknisk karakter, som de nu foreslåede bestemmelser i §§ 46-50 vil medføre, foreslås det at give indenrigsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler herom.

Til § 1, pkt. 16.

Det er ikke i selve apotekerloven fastsat, hvorledes den del af apotekerfondens midler, der ikke anvendes til udlån til apotekerne i henhold til lovens § 65, skal anbringes, men ifølge tekstanmærkning til finanslov for finansåret 1916-17, § 26.IV.A., kan anbringelse ske efter samme regler, som er gældende for umyndiges midler. Det foreslås, at tekstanmærkningen afløses af en bestemmelse i apotekerloven om, at fondens midler kan anbringes i børsnoterede obligationer.

Da det må anses for at falde uden for apotekerlovens forudsætninger, at fonden yder apotekere lån i henhold til lovens § 65, stk. 1, til erhvervelse af ejendomme, der indeholder væsentlig mere end apotek og bolig for apotekeren, foreslås det — navnlig med henblik på at sikre apotekets forbliven i sådanne større ejendomme — at der tilvejebringes hjemmel for apotekerfonden til i særlige tilfælde at erhverve apoteksejendomme.

Til § 1, pkt. 17.

Det forekommer, at det er vanskeligt for apotekere — navnlig landapotekere — at få antaget provisorer, fordi der ikke findes provisorbolig i selve apoteksejendommen, og der ikke på stedet kan skaffes bolig til leje; apotekerfonden har derfor flere gange modtaget anmodning fra apotekere om lån til køb af provisorbolig. Da det er af væsentlig betydning for et apoteks drift, at apoteket har den fornødne farmaceutiske medhjælp, foreslås det, at apotekerfonden får en begrænset hjemmel til at yde lån til erhvervelse af provisorbolig, således at lån hertil kun kan ydes, når det er ønskeligt af hensyn til apotekets drift, og således, at en apoteker kun kan opnå lån til erhvervelse af én provisorbolig og kun til erhvervelse af et énfamiliehus.

Til § 1, pkt. 18.

Da nyudnævnte apotekere normalt ikke har midler til selv at indskyde kapital i deres apotek, ydes lån til erhvervelse af apoteksejendomme normalt med et beløb, svarende til den fulde forskel mellem købesummen og de i ejendommen indestående lån i kredit- og hypotekforening, sparekasse o. lign. Det forekommer rimeligt i forbindelse med en så betydelig ydelse af lån at sikre sig, at